

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Horn: Jeg skal på udvalgets vegne anbefale, at man vedtager ændringsforslaget. Det drejer sig om en koordinering af ikrafttrædelsen af denne og de to love, den har sammenhæng med, nemlig privatvejsloven, der lige er behandlet, og loven om offentlige veje, som vi nylig behandlede.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om miljøbeskyttelse.

(Lovforslaget (nr. 234) findes i tillæg A. sp. 7707, fremsættelsen i tidenden sp. 5989).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg skal fastsætte en taletid på højst 20 minutter for partiernes ordførere i første omgang.

Camre: Det er i de allerseneste år blevet mere og mere klart, at forureningen rummer trusler mod selve grundlaget for livet på jorden. Menneskers, dyrs og planters liv er

afhængigt af de biologiske forhold i et system, som målt med universet er meget, meget lille, nemlig de øverste jordlag på kloden, vandet i havene og i jorden og det tynde lag af atmosfærisk luft, der omgiver kloden. Den forurening, som har eksisteret, så længe der har været liv på jorden, har først i dette århundrede og i ganske særlig grad i de seneste årtier formået at forstyrre den biologiske balance på jorden i væsentlig grad. Det skyldes ikke noget enkeltstående forhold, men summen af de forandringer i vort biologiske system, som menneskets udnyttelse af naturressourcerne med stadig højere udviklede tekniske hjælpemidler sammen med den efterhånden eksplosionsagtige befolkningstilvækst har medført.

Der er næppe tvivl om, at grænserne for menneskets indgreb i denne biologiske balance er nået. I hvert fald er der inden for rammerne af den teknik, de metoder i videste forstand, vi hidtil har benyttet, ikke mulighed for på forsvarlig vis at fortsætte udviklingen, men samtidig bør det understreges, at vi med forskningens hjælp og ved omstyring af den tekniske udvikling og også under nyttiggørelse af den viden, vi allerede har, utvivlsomt har chancer for at forhindre et biologisk ragnarok, hvis vi har fremsyn og mod nok til en bevidst indsats for at indrette menneskehedens aktiviteter i overensstemmelse med de økologiske love, som sætter grænserne for vores formåen.

Jeg vil gerne her ved indledningen til den vidtskuende og afgørende lovgivning, vi står overfor, udtrykke tilfredshed med, at ministeren for forureningsbekæmpelse i sin fremsættelse af dette lovforslag peger på spørgsmålet om, hvorvidt materiel velstand og forøgelse af vores økonomiske muligheder fortsat skal være det dominerende, og siger, at vi nødvendigvis må underkaste grundlaget for samfundsudviklingen en nyvurdering. Det er synspunkter, som vel næppe endnu deles af et flertal i befolkningen, men derfor er det så meget mere beroligende, at ministeren har mod og fremsyn til at give udtryk derfor.

Det lovforslag, vi har foran os, er et forslag til en rammelov. Det er ganske enkelt umuligt at udforme en lov, der i alle enkeltheder fastsætter regler og bestemmelser for, hvad der er forbudt, og hvad der er tilladt på forureningsområdet. Det forekommer i